

HARANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja

XII. évfolyam, 3. szám, 2015. Október

Porciunkula ünnepén

A ferences templomokban augusztus 2-án, illetve az azt követő vasárnapon tartják a Porciunkula-búcsút. A mi templomunkban is évente két búcsút ünneplünk: a Porciunkula-búcsút és a templom védőszentjének ünnepi búcsúnapját, ami nálunk Szent József ünnepén, március 19-én, illetve a közeli vasárnapon van. A búcsú utáni harmadik hét végén pedig a "Ferences Családi Napot" tartjuk meg, amikor a város polgárait vendégként fogadják híveink, és a szegényeket is vendégül látják. Ezzel is őrizzük Szent Ferenc emlékét.

A középkorban a Benedek-rendi szerzetesek kis kápolnákat építettek, hogy munka közben legyen hová zsolozsmára összegyűlni. A porciunkula (kis templomocská) Angyalos Boldogasszony tiszteletére felszentelt kis kápolna volt Assisi közelében, amely a Szentföldről hozott kis földre épült. 1207-ben ezt a kápolnát ajándékozták Szent Ferencnek a bencés atyák, amely élete végéig a legkedvesebb hely maradt számára.

A melléje épített kolostor lett a ferences rend ősi anyaháza. A kis kápolna fölé épült a nagy kupolás, három hajós bazilika, 1569-től 1678-ig. Így a kis kápolna "templom a templomban". A bazilikát 1836-40 között XVI. Gergely pápa állíttatta helyre, X. Szent Pius pápa pedig 1909-ben pátriárkai bazilika rangra emelte. A "portio" latin kifejezés, ami azt jelenti "adag" (részecske), vagyis a nagy egészből egy

kis rész. Innen a porciunkula elnevezés: a nagy bazilikában az eredeti kis kápolnácska. Itt teszik le az itáliai ferences szerzetesek örökfogadalmukat.

Assisi Szent Ferenc egyébként három rendet alapított. Férfi szerzetesrendet (OFM Ordo Fratrum Minorum=Kis Testvérek Rendje), akiket egyszerűen csak ferenceseknek, kapucinusoknak vagy minoritáknak nevezünk, a Klarissza nővérek rendjét (OSC Ordo Sanctae Clarae), a ferences apácák női rendjét és a

Ferences Harmadrendet, amelynek tagjai családostól és egyedülálló híveink. (1950-ig, a Ferences Rend betiltásáig itt Csongrádon is nagy létszáma volt a Ferences Harmadrendnek.)

A Ferences szerzetesek Magyarországon északról dél felé települtek: így alakultak ki Kassától egészen Szabadkáig a híres ferences templomok és kolostorok: Kassa, Eger, Gyöngyös, Jászberény, Szolnok, Csongrád, Szeged, Kecskemét, Baja, Szabadka és természetesen Budapest ferences templomai.

Egyébként a porciunkula kápolna másolata Jászberényben és a Somogy megyei Nádudvarnokon is megtalálható. Az assisi bazilika és a porciunkula kápolna fotója a Szent József templomunk sekrestyéjében megtekinthető.

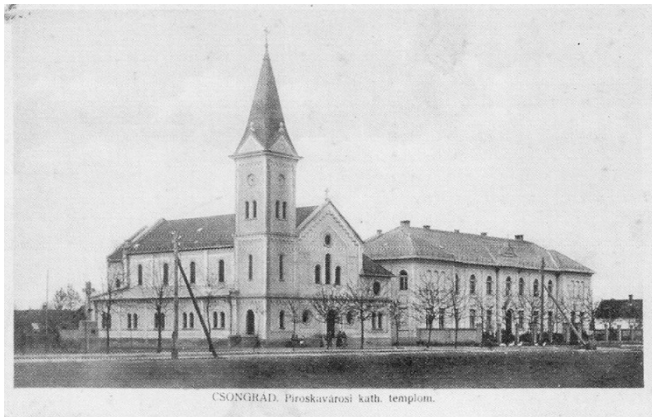
Kérjük Angyalos Boldogasszonynak, Szent Józsefnek és Szent Ferencnek közbenjárását, és ne csak két alkalommal évenként, hogy imádkozzanak értünk, csongrádiakért, Isten áldását kérve!

Kovács János atya

Nyolcvanöt éve szentelték fel templomunkat (folytatás)

A Szent József templom hatósági rendelettel bezárásra kerül 1936. július 1-én. A templom építkezésén fiatal ácsként dolgozó, 1990-ben elhunyt Kallai András - jó szomszédom - mesélte, hogy a főhajó mennyezetének zsaluzásához pénzhiány miatt nem kaptak elegendő, megfelelő minőségű és méretű faanyagot. A nyolc méter magasságú mennyezetet alá kellett dúcolni, hogy az előírt vastagságú beton födém elkészüljön. A hatalmas súly miatt a zsaluzatot tartó faoszlopok a betonozás miatti sártengerben megsüllyedtek. „A beton homorúan, 10-15 cm-es behajlással kötött meg és az oldalfalakat kifelé feszítette. Ezáltal repedések, nyílások keletkeztek az oldalfalon. Félő volt, hogy a templom a rendellenes mozgás miatt összedől. Eredetileg famennyezet lett tervezve, később lett módosítva vasbetonra.

A bezárás után szakbizottságot szerveztek a javításra, melynek tagjai voltak Schmitterer Ernő budapesti műépítész, Koncz Péter hódmezővásárhelyi építész, Vincze János helyi kőműves, akik annak idején a templom tervező és kivitelező személyei voltak, továbbá Csókási Ferenc városi főmérnök. A szakbizottság megállapította, hogy templom stílusával megegyező íves pillérek hozzá építésével erősítik a főhajó oldalfalait és ezáltal ellennyomást gyakorolnak a falakra. Október 1-én megjönnek a P. Provinciálistól a tervek. Az egyik oldalon négy, a másikon három támpillér vált szükségessé. Ennek az építkezésnek céljára a vármegye vallásos katolikus főispánja Leveldi Kozma György 3000 pengőt ajándékozott a vármegye részéről. A többi kiadást a ferencesek törlesztették a hívek adományaiból.”¹

„A rossz időjárás miatt a hívek napról-napra sürgetik a templom megnyitását. A páterek az oratóriumban és a zárdában miséznek. November 25-én készült el a megtámasztás. Díszítések,

előkészületek a benedikálásra, melyre a megyéspüspök az apátplébánost delegálja. November 29-én van a szentelés. Nagy tömeg töltötte meg a hideg dacára a templom előtti teret. Jelen volt Dr. Leveldi Kozma György főispán, Dr. Piroska János polgármester és a város minden hivatala. Díszrendőrség, cserkészcsapat, sok könnyező egyszerű ember alkotott keretet az ünnepélyes napnak, s lobogó hit sugározta be az oltárt, melyen hónapok óta először izzott fel újra Krisztus szeretetének záloga, a szentmise. Ma vette át Hermann Hermenegild tartományfőnök a templom kulcsait, s gyönyörű beszédben kérte a hívek szeretetét Szent Ferenc fiai iránt. A hívek serege sugárzó szemekkel távozott a felemelő ünnepről. A kolostor ünnepi ebéden látta vendégül a főispánt, a város és a templom építésének vezetőit. A remek felszólalások között, mint kimagaslót kell emlékezetbe vésni P. Réz Marián salgótarjáni házfőnök szavait, aki meghatódottan indította útjára barátját és fegyvertársát (P. Keceli Mészáros Albert-a szerző megjegyzése) az új templom ügyének vezetésében. A templom megnyitása régen túl nem szárnyalt esemény a város életében.”²

Forrás: 1: Gacsári Kiss Sándor A csongrádi Szent József templom és plébánia története 2005.

2: Szent József plébánia Historia Domusa 1936. Árkossy Lehel munkájának felhasználásával, aki a H. D. kéziratát digitalizálta. Révész József

Csiha Kálmán: Szeressétek a templomot (részlet)

*Tudom, sok a gond és a baj,
és sokszor nagyon sok a bánat.
Mégis, mégis szeressétek,
szeressétek e drága házat:
szeressétek a templomot.*

*Sok értéktelen limlomot
elrabolt tőlünk ez az élet.
De légy áldott, hogy meghagyott
mi Istenünk, örökre Téged,
és meghagyta a templomot.*

Személyi változások a plébánián

„Dicsérjétek az Urat és áldjátok, És mondjátok hálát neki, És nagy alázatosan szolgáljátok.”
(Assisi Szent Ferenc: Naphimnusz)

Arany Gábor káplán atyát augusztus 3-ával Kétsopronyba helyezte át Püspök Úr plébániai kormányzónak. A július 26-i szentmisén Révész József, egyházközség képviselő testületének világi elnöke a következő szavakkal köszönt el az atyától:

„Kedves Gábor Atya! Egy éve újmisés papként érkezett hozzánk. Kezdetben itt, a Szent József Plébánián laktak a plébános úrral. Közöttünk éltek a Piroskavárosban. Ön, Gábor Atya mindig is tanította: Akarjuk a békét, gyakoroljuk a szeretetet, az összefogást. Példát mutatott szerénységével alkalmazkodásból. A fűtésszerelés kényelmetlenségeit hősiesen viselte. Biblia órákat tartott felnőtteknek, a csíksomlyói zarándoklat lelki vezetője volt.

Prédikációival közvetítette felénk a hitbéli tudást és a helyes erkölcsi magatartás-formákat. Teljesítette küldetését: Nemcsak tanítója és vezetője volt a híveknek, hanem lelki atyja is. Az új állomáshelyén önálló kormányzója lesz egyházközségének. Szeretettel engedjük el, szolgálja Istent és az Egyházat, vezesse hívei közösségét. Ne feledje viszont, a piroskavárosi hívek szívükbe zárták. Ha Csongrádon jár, mindig

szeretettel látjuk. Köszönjük szolgálatát! A hívek és az egyháztanács tagjainak ajándékát, egy stólát és egy karinget fogadja el tőlünk szeretettel.”

Az augusztus 16-i szentmisén ugyancsak Révész József köszöntötte a hívek nevében az ide érkező **Bilibok György** káplán atyát:

„Kedves György Atya! Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a piroskavárosi Szent József templomunkban abból az alkalomból, hogy a püspök atya kápláni szolgálata Csongrádra kinevezte. Idézem a költőt:

*A legszebb hivatás a világon;
Istent szolgálni a szent oltáron.
Lehívni Krisztust, halkan, nesztelen
S szemébe nézni: Ez a Végtelen...
Törölni a könnyet, elhinteni a békét,
S kigyújtani az örök-út mécsét.
Emelni porból, sárból magasba,
Iszaból gyöngyöt hozni a partra.
Megérteni, s ha kell, halni érte,
Amit a lélek súg a lelkébe.
Emberi testben, mint angyal élni,
A lélek szárnyán az égben időzni.
A pap hivatása a legszebb a világon:
Önmagát áldozza az égi oltáron.*

Isten hozta Atya! Fogadja a bort és a kenyeret, szerény ajándékunkat.”

A csíkszeredai születésű György atya teológiai tanulmányainak első négy évét Gyulafehérváron végezte, a következő két évben pedig a szegedi teológia növendéke volt. 2014 nyarán szentelte pappá Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök a Szegedi Dómban. Papi jelmondata: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.” Előző szolgálati helye Makón volt.

György atya munkájára kérjük a Jóisten áldását és kívánjuk, hogy találjon otthonra a csongrádi hívek körében. *Összeállította: Túriné Náduvvari Mária*

Az új kereszt felszentelése

„Nem takarja lomb, se ág, szeretettel minket vár!
Már messziről látható a jóra intő Megváltó.
Ha arra viszen, vándor, utad, köszöntsed jó
Jézusodat!”

Nagy ünnepre gyűltek össze a Szent József templom hívei szeptember 27-én, a Szentírás vasárnapján: a templom felszentelésének 85. évfordulóját és az új kereszt megáldását ünnepelték.

A szentmisét Tópsi Bálint plébános és Kovács János tábori lelkész mutatta be, majd a templom előtt felállított új kereszt ünnepélyes szentelése következett. János atya a következő szavakkal áldotta meg a keresztet: „Mindenható örök Istenünk, szerető Mennyei Atyánk! Kérünk, áld meg és mennyei áldásoddal szenteld meg új keresztünket, hogy az emberek menedéke és üdvössége legyen. Erősödjék általa a hit, gyarapodjanak a jó tettek, nyerjenek megváltást és üdvösséget a lelkek. Legyen vigaszunk, oltalmunk és menedékiünk a gonosz lélek támadásai ellen. Add, hogy aki e kereszt előtt imádkozik Szent Fiadhoz, érdemeidért nyerjen oltalmat a földön, és örök dicsőséget a mennyben. Urunk, Jézus Krisztus, te szent kereszted által mentetted meg a világot a gonosz hatalmából, és ezen szenvedve győzted le a gonosz lelket. Áld meg az új keresztünket, hogy mindazok, akik e kereszt előtt imádkoznak, nyerjenek meghallgatást, testi-lelki erőt és üdvösséget, aki él és uralkodik örökkön-örökké, ámen. Áldja meg és szentelje meg új keresztünket a Mindenható Isten, az Atya, Fiú és a Szentlélek.”

Ezután Szabó Klára tolmácsolásában a „Krisztus a keresztén” című verset hallgattuk meg.

Majd Felföldi Miklós - a szobor gondolatának megálmodója, a munkálatok fő szervezője, aktív résztvevője és segítője, aki szívügyének tekintette a szobor sorsát - a következő szavakkal szólt az

egybegyűltekhez: „Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm a megjelent ünneplő híveket! A 85 éve felszentelt templomunk előtt állva láthatjuk a csonka toronnyal szemben felépült keresztet. Többféle keresztet ismerünk, melyeket az emberek mindig megsüvegelték, tisztelték. Pozitív hatású szimbólum, amely az emberekre hat. Ez a kereszt, amely itt látható, ugyanúgy épült fel, mint az 1930-ban átadott templomunk, adományokból. Amikor a plébános úr engedélyezte, hogy megvalósuljon egy hiányzó láncszem pótlása - a kereszt -, amely szorosan kötődik minden templom környezetéhez, elindult a tervezés, szakember bevonása, és ezzel egyidejűleg a gyűjtés is elkezdődött. És lám, ami 85 éve elmaradt pénzhány, vagy más végett, most megvalósult: a Szent József templom és hívei saját keresztjükkel büszkélkedhetnek. Ez nem tulajdon, de a hívő ember sajátjának érezheti és tisztelheti. Ezek után köszönet az adományozó híveknek, legyen az helybeli, szegedi, szentesi, budapesti, csanyteleki, szegvári, sőt még Dániából is érkezett adomány. Ők is biztosították azt az anyagi biztonságot, hogy elkezdődhessen az építkezés, illetve hogy be is fejeződhessen. Köszönet Plébános Úrnak és János atyának a támogatásukért, a hivatalnak, Polgármester Úrnak, a képviselő testületnek, a vállalkozóknak adományukért, a kivitelező ifj. Fássy Istvánnak. Azoknak is, akik a felszentelés előtt, illetve után teszik majd a dolgukat. Utoljára, de nem utolsó sorban a feleségemmel együtt köszönetet mondunk a Szűzanyának, hogy fáradtságos munkánkat erőben támogatta. Így elődeink méltán lehetnek büszkék odafenn, hogy méltóképpen emlékezünk meg a 85 évvel ezelőtti hiányosság pótlását illetően...”

Révész József, egyházközségünk képviselő testületének világi elnöke ismertette a templom építésének történetét, melyről az előző és a mostani lapszámunkban olvashatnak.

Templomunk új jelképén a következő felirat olvasható: „Felállítva a hívek adományából a Szent József templom 85 éves évfordulóján 2015.” A Jóisten áldja meg mindazokat, akik adományaikkal vagy munkájukkal segítettek ebben a munkában! Köszönjük szépen!

*Felföldi Miklós és neje – a keresztpítés elindítója
Túriné Nádudvari Mária*

Krisztus a kereszten

*Kitárt karjával ég és föld között
rám néz, még itt van.. élet és halál között.
Még szólni akar, szeme még keres,
nevemen szólít, azt suttogja: szeress!
Értem függ a fán, ujjai tárva,
nem lehet többé a szívem bezárva.
Igen, jól látom, Ő felém tekint.
Kezét szög tartja, csak szemével int.
Jézus, Megváltó megbízást ad,
szemével üzen: folytasd munkámat.
Legyél jószívű, legyél irgalmas,
hagyd el a rosszat, mindenkit meghallgass
Te légy a lábam, szívem és kezem,
hogya vállalod, becsukhatom szemem.
Kitárt karjával ég és föld között
Rám vár, még itt van élet és halál között.
Még szólni akar, szeme még keres,
Nevemen szólít, jöjj és engem kövess!*

Augusztus 20. Ünnepe az ünnepben

Kedves testvérvárosi, önkormányzati meghívásra indult velünk a kocsai Óbecséről, Vajdaságból, Csongrádra. Beszélgettünk, közben valahol legbelül folyamatosan éreztük a viszontlátás örömeinek minden kíváncsiságát, várható részletét, a barátokkal, ismerősökkel való találkozás elképzelt, vagy emlékekből visszahívott misztériumát.

Az idő megviccelt bennünket. A Szaharát idéző, perzselő, száraz nyár után, a cél felé vezető utunkon az ablaktörő versenyt futott a zuhogó esővel. A levegő váratlanul lehűlt. Vajon hol tartják meg az ünnepséget? A szabadban aligha lehet. Ezen töprengtünk, közben a szervezők már tudták a megoldást. Hol másút, mint Szent Istvánra emlékezve a templomban? Abban, amelyiknek a neve ugyanaz, mint az óbecseié, és a főoltáron, ahogyan Óbecsén is, Mária mennybevétele látható. Szokatlanul, és váratlanul, tánc. Fialatok, mértékletesség, de felszabadultság, otthonérzet, Isten háza. Természetesnek tűnik.

Himnusz. A magyar. A mienk, határon innen és túl, hiszen számunkra a határ földrajzi fogalom, egy vonal a térképen, a szívekben nem érezhető és nem éreztetendő. Felemelő emóció, hogy egyként, és együtt énekeljük. A határon túliak szemében könny csillan. Meghatódottság? Ők tudják

legjobban, vagy inkább értik. Leírhatatlan és megmagyarázhatatlan érzés és élmény. Szentmise, remek szónoklat. Ujjongás lélekben, béke a szívekben. Együvé tartozás büszkesége. Cserkészek emelik a hangulatot és az ünnepélyességet.

Új kenyér a polgármester kezében. Kis batyuban cipőcska, (nem csak a létet szimbolizálva) a vendégeknek, akik a testvérvárosokból, Lengyelországból, Franciaországból, illetve Óbecséről érkeztek. Ismerkedés velük is. Később. A nyelvek keveredése számunkra nem újdonság, multinacionális környezetből jöttünk, az viszont meglepő, hogy helyesen, vagy tévesen használva és szükség szerint keverve a magyar, szerb, lengyel, német, és angol nyelvet, tökéletesen értjük egymást. Ha mégsem, akkor velünk a tolmács. Teszi is a dolgát, hálásan hallgatjuk. Pörögni kezdenek az események. Az eső alábbhagy, a színpadon, rendezvény. Kérdemelt taps. Mosoly. Közös étkezések. Szívet melengető beszélgetések. Késő esti pihenés a szálláshelyen, majd másnap újabb történések. Látnivaló a városközpontban, a tájházban, az egyedi fahíd nem marad ki, Művésztalálkozó, Tisza, a folyó, amely összeköt, élővilág az ismét szitáló esőben. Mosoly, egymásra hangolódás. Semmi nem hat zavarólag.

Kis kitérő a plébániára. Kihagyni vétek lenne. Csongrád és Óbecse plébániáinak kapcsolata 2007 óta tart. Minden találkozás esemény, amelyre emlékezni kell, és ígéret, hogy az együttműködés időtartama a végtelenig szól. Egymás szavába ugorva igyekszünk mindent elmondani az együttlét alatt mindig rövidnek tűnő rendelkezésre álló idő függvényében. A régi kedves arcok mellé újak kerülnek, azonnal befogadásra lelnek, testvérek. Búcsúzóul, az örökérvényű ígéret: találkozunk. Mikor? Mindig, amikor erre alkalmat találunk. Ehhez nem kellenek miértek és azért. Vagyunk egymásnak és egymásért. Maradjunk. Szeretettel Óbecséről.

Szilágyi Edit

Átadták a felújított Dómot

Szent Gellért ünnepnapján, szeptember 24-én este tartották a felújított szegedi székesegyház liturgikus átadási ünnepségét. Az eseményre az egyházmegye településeiről autóbuszokkal érkeztek a hívek, köztük a csongrádiak is, Bálint atya vezetésével. A több ezer résztvevő a Dóm téren, a székesegyházzal szemben elhelyezett széksorokon foglalt helyet.

Az ünnepség szabadtéri szentmisével kezdődött, melyet Kiss-Rigó László püspök atya mutatott be a meghívott megyés püspökökkel és az egyházmegye papságával együtt. Szentbeszédében a kereszténységről és a keresztény hitről szolt. Hangsúlyozta, a kereszténység hagyomány, kultúra, erkölcsi normák rendszere. Gyökereket jelent, építkezést lehetővé tevő hagyományokat. Megerősít, immunitást ad, aki ezt elveszti, meggyengül. Szent István legfontosabb hagyatéka számunkra a kereszténység. *„A keresztény hit, a Krisztussal való személyes kapcsolat, az ő ismerete és a belé vetett hit az, ami éleslátást ad szellemileg-lelkileg az embernek hosszú távon is, hogy a végső célt is lássa, annak megfelelően alakítsa ki értékrendjét és irányítsa cselekedeteit.”* Szent Gellértra emlékezve történelmi, kulturális eredetünket erősítjük, személyes hite erőforrás számunkra. A szentmise a Himnusz és az Európa Himnusz eléneklésével fejeződött be.

Az átadási ünnepség Kiss-Rigó László püspök atya és Balog László, az Emberi Erőforrások Minisztériumának vezetője köszöntőjével folytatódott.

Püspök atya kiemelte, hogy a székesegyház idén ünnepli építésének 85-ik évfordulóját, 15 év múlva pedig millenniumot ünnepel a 985 éves múlttal rendelkező egyházmegye. A mai eseménnyel megkezdik a felkészülést lélekben és a munkálatokban az ezeréves évfordulóra. Elmondta, hogy bár liturgikus szempontból az ünnepséggel a közösség újra használatba veszi a templomot, de a munkálatok még nem fejeződtek

be teljesen, melyet a templom külső felállványozása is jelez. A rendelkezésre álló összeg nem tette lehetővé a teljes külső homlokzati felújítást, de ez a munka más forrásokból folytatódik, és a püspök atya reményei szerint a millenniumra elkészül. A 2014 nyarán kezdődött, több mint kétmilliárd forintos beruházás eredményeként megújult a templom és környezete. Áthelyezték a baldachinos oltárt, továbbá új közösségi- és kiállítótereket alakítottak ki. *„Ezen az ünnepen tudatosan vállaljuk keresztény értékrendünket, hagyományainkat. Meg is védjük azzal a meggyőződéssel, hogy ezzel egész Európát védjük.”*

Ezt követően a közönség a „Vén Európa” című dalt hallgatta meg Varga Miklós előadásában, majd Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere mondott beszédet. *„Ha bizonyítani akarnánk, hogy az igaz hit kultúrát teremt, és az igazi hit nem létezik kultúra nélkül, keresve sem találunk meggyőzőbb bizonyítékot, mint a Szegedi Dóm.”* A templom építése a hit és a kultúra csúcsteljesítménye, mely válasz volt az árvízre, az első világháborúra és Trianonra is. A Dóm a „mennyei erőforrások minisztériuma”, ahol a hit és a kultúra összekapcsolódik. Feladatunk, hogy amit őseink felépítettek az ne csak fennmaradjon, hanem meg is újuljon, hogy méltón adhassuk át a következő nemzedéknek. Meg kell védenünk értékeinket, határainkat, kulturális hagyományainkat, és meg kell újítanunk. Hazánk – ahogy a templom is – mindenki előtt kinyitja a kaput, de aki betöri az ólomüveget és a szilánkok között bemászik, az ne csodálkozzon, ha nem látják szívesen.

Ezután következett a megújult Dóm ünnepélyes átadását, amikor püspök atya és miniszter úr elvágta a templom főbejáratán elhelyezett nemzeti színű szalagot. Zárásként a közönség a templomban különleges zenei élményt nyújtó komolyzenei koncerten vett részt.

Túriné Nádudvari Mária

Rendben vagyok

A Ferenc pápa által meghirdetett megszentelt élet éve, vagy más elnevezéssel szerzetesek éve 2014. november 30-án kezdődött, és 2016. február 2-án ér véget. Ebben az időszakban fokozott figyelem irányul a megszentelt életet élőkre, szerteágazó tevékenységükre, életükre, aktív részesei az egyházi és világi médiumoknak, a központi és regionális szintű programoknak.

Kik a szerzetesek? Barátok. Nővérek. Testvérek, társak. Köztünk élnek, de sokszor mégis „láthatatlanok”, bár közel 1600-an vannak Magyarországon. Szerepük a 21. század társadalmában épp oly fontos, mint akár több száz évvel ezelőtt. Az ő életüket, szerteágazó tevékenységüket, emberközelségüket bemutatandóan indította útjára a „RENDBEN VAGYOK” címet viselő integrált kampányt a Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciáinak Irodája.

Az Istennek szentelt élet sokféle formája megtalálható ma Magyarországon, a szigorú szemlélődő rendektől az apostoli munkát végző közösségeken keresztül az új mozgalmakig. Mind a társadalom szerves részei; jelenlétüket többek között az általuk nyújtott szolgálatok, intézményeik, a rászorulóknak lelki és testi gondozása által is érzékeljük. Emellett ott van az a „láthatatlan” cselekvés is, amit nap mint nap a szerzetesek végeznek: imádkoznak embertársaikért, azaz értünk. Fürkészik Isten jelenlétét és működését személyes és közösségi életükben, a társadalom életében, mindazok életében, akiket szolgálnak.

Ahhoz, hogy az „utca embere” is jobban megismerhesse őket és tevékenységüket, a Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciáinak Irodája 2015 júniusától integrált kampányt indított „Rendben vagyok. Földön járok, égre nézek” szlogennel. A kampány fő célja, hogy a szerzetesekről alkotott sztereotip képet – miszerint a szerzetes teljes elvonultságban él és naphosszat csak imádkozik - a társadalomban letisztítsa, megszólítva a nehezen elérhető csoportokat is, emellett ember közelebbé tegye a megszentelt életet élőket.

A kampány egyik lényeges eleme a www.rendbenvagyunk.hu címet viselő weboldal, amelyre érkezve négy kedves és nyitott tekintetű szerzetes néz velünk szembe: Ármella nővér, Didák testvér, Beáta nővér, Botond testvér. Ők mind élő karizmával rendelkező, hús-vér emberek, akik Istennek szentelték az életüket, de érzéseik, problémáik és félelmeik hasonlóak a mieinkhez. Emellett színes és érdekes „hobbikkal” is

rendelkezik: Ármella 86 évesen is az ifjúságot megszegyenyítő tempóban kerékpározik, Didák egyedi látásmóddal fényképez, Beáta nordicwalkingol és köt, míg Botond motoros zárandoklatokat vezet egy Yamaha FJR motoron ülve. Amikor őket hallgatjuk, velük beszélgetünk, akkor megállunk kicsit, figyelünk és elgondolkozunk. Szavaik, életük példája, derűjük és szeretetük magával ragad, megtart, örömet ad.

A róluk – és a későbbiekben más szerzetesekről is – szóló kisfilmekben, az általuk írt blogbejegyzéseken és rövid, pillanatfelvételnként megmutatott élettörténeteiken keresztül ismerkedhetünk meg a szerzetesi élet hétköznapjaival, mely tartalom hetente frissül majd. A honlaphoz facebook oldal és youtube csatorna is kapcsolódik.

Forrás: www.rendbenvagyunk.hu

Táboroztak a cserkészek

2015-ben is megrendezésre került az 553-as Szent Imre cserkészcsapat nyári tábora. Idén július 25. és augusztus 2. között vertek sátrat a csongrádiak a viski (Kárpátalja) csapattal karöltve a pusztamérgesi plébánia udvarában, ahol városunk egykori káplánja, Negyela Zoltán atya jóvoltából vendégeskedhettünk.

Az első nap a megérkezésről és a sátrak felállításáról szólt. Noha a puha fővényes talajba az esetek többségében könnyen belemerültek, de néhány régen fel nem állított sátorral így is meggyült a bajunk. A nehézségek ellenére a nap végére mindenkit hívogatóan várt sátorbéli vánkosa, elkészült a tábori trón (latrina), és a nagy fürdősátor is felállításra került. Röviden: egy cserkész tábor minden fontos eleme a helyére került.

Hajlékaink csakhamar átestek a víz-, sőt szélkeresztségen is, mivel első éjszaka nagy vihar kerekedett. A közeledő vihart látva a táborozók nagy része inkább a plébánia falai között töltötte az éjszakát, igen bölcsen, mivel nem is akadt olyan sátor, ami kisebb-nagyobb mértékben, de be nem ázott volna.

Az előző esti történések fényében a vasárnap kárfelméréssel kezdődött, mindenki kereste az éjszaka folyamán a sátrakból még bemenekített holmik között a száraz zoknijait. Bár erre nem sok időnk volt, hisz 8:30-kor kezdődött a tábornyitó szentmise a szomszédos ruzsai templomban, ahol Zoltán atya hivatalosan, a helyi gyülekezet előtt is köszöntötte a táborozókat. A mise után folytattuk a sátrak rendbetételét, valamit elkészült a tábori kereszt és zászlórúd is, délután pedig lehetőségeinkhez mérten ünnepélyes keretek között sor került a tábori lobogó felvonására is.

A tábor folyamán számos érdekes, vagy csak szimplán szórakoztató programban vettek részt a táborozók. Kirándultunk a szomszédos faluban lévő erdei iskolába, s utunk során egy frissen felavatott kilátóból is megszemléltük az Alföld végtelen, békességet árasztó síkságát. A fiatalság energiájának lekötése érdekében többször is meglátogattuk a település sportpályáját, ahol különböző játékokkal, például métával mulattuk az időt.

A szórakozás és a kulturális tevékenység egyensúlyban tartása végett meglátogattuk a Napfény városát is, Szegedet, ahol a már megújult belsejű Dómban Köllő Sándor atya, Csongrád város egykori káplánja fogadta a csapatot, majd az Egyházmegyei Kincstár több száz éves templomi műalkotásainak tárlatát is megtekintettük. Ezt követően a csapat kétfelé vált: a fiatalabbak a városi vadasparkot látogatták meg, míg az idősebbek, helyi vízi cserkészek jóvoltából egy kört tehettek a Tiszán, egészen a Maros torkolatáig.

Amikor a csapat tisztasági állapota már megkívánta, egy fürdőlátogatást is beiktattunk a programba, hisz mi tudná jobban leszedni a koszt az ember hátáról, mint egy jó alapos vízi csúszdázás.

Az ügyeskedni vágyókat kézműves foglalkozásokkal igyekeztek a szervezők lekötöni,

bár voltak páran, akiket a csomózás nem tudott lekötöni, azok inkább gyöngyfüzessel próbálkoztak, de volt lehetőség nemezlabda készítésére is.

Sor került a kicsik bátorságpróbájára is, a Meseerdőre. Dumbledore professzor (Szárász András) ugyanis közölte velük, hogy elszabadult Bolyhoska, a vérszomjas háromfejű kutya, aki épp a templomkertben garázdálkodik, és az ő feladatuk, hogy megtalálják és ártalmatlanítsák (a tábor keretmeséje Harry Potteres volt). E kihívás során az ifjaknak több állomáson kellett számot adniuk rátermettségükről, bátorságukról, de mindenki kiállta ezt a próbát is.

A számos érdekes program ellenére a napok fénypontját a zászlólevonást megelőző táborúzi játékok adták, melyek során a tűzgyújtási tilalom miatt különböző tűz imitációkat használtunk csupán (mécses, lámpa, de a cserkész leleményes). Ezek során számos vicces, szórakoztató játékkal ismerkedhettünk meg, melyeket énekszóval tarkítottunk.

Fontos megemlíteni, hogy a tábor nem zárt kapuk mögött zajlott, a környék fiatalsága szinte minden nap képviseltette magát a programokon a szervezők nagy örömeire, hisz jelenlétükkel ők is színesítették a tábort, hozzáadtak mindannyiunk élményéhez.

A cikk írója ez úton szeretné megköszönni azok munkáját, akik nélkül ez a tábor nem valósulhatott volna meg, a főszervezőknek, Szárász András, Negyela Zoltán, Kormányos Anna és Judit, és nem utolsósorban Bálint atyának. A konyhásoknak, Pista bá'-nak, Marika néni, Kati néni, akik gondoskodtak róla, hogy senki se maradjon éhen egy étkezés után se, illetve mindenkinek, aki jelenlétével, adományával hozzájárult ahhoz, hogy ez a kilenc nap sokunknak felejthetetlen emlékévé váljon.

A tábort augusztus 2-án a szentmisét követő zászlólevonással zártuk.

Palásti Dávid Jenő

A Szent Gellért Napon voltunk

Igazi lelki élményben volt része mindazoknak, akik eljöttek Szegedre, a szeptember 26-án rendezett Szent Gellért Egyházmegyei Ifjúsági Találkozóra. Csongrádról 8 gyerek és 4 felnőtt volt ott. Minden évben felemelő látni a fiatalok nagy létszámú jelenlétét, tanúságtételét, énekét, szolgálatát, de ez az idei találkozó felnőtteknek és diákoknak is az utóbbi idők legjobbika volt. Az alsóvárosi ferences templomban gyűltünk össze, ahol Serfőző Levente atya köszöntött bennünket, majd Gyulay Endre püspök atya elmélkedése hangolt rá bennünket a nap témájára: „Ki vagyok én?” A 7.-8. osztályos korosztálynak Garainé Jung Gabriella és Mázas Orsolya Marianna domonkos nővérek tartottak előadást e témában, az egyetemistáknak és a kísérő felnőtteknek Pál Feri atya a „Személyiségfejlődés és az életszentség” címmel adott útmutatást a tőle megszokott stílusban: humorosan, közvetlenül és mégis nagyon mélyen.

A rendház udvarán elfogyasztott ebéd után csoportfoglalkozások voltak sok játékkal. A közös szentmise előtt még volt alkalom gyónásra, és a különleges, a ferencesek történetét bemutató kiállítás megtekintésére. A szentmise méltó lezárása volt a találkozóknak. Hazafele jövet ellátogattunk Újszegedre, ahol az ökumenikus szervezésű Tágas Tér Fesztiválon fellépő Hillsong London világhírű dicsőítő együttes koncertjébe hallgattunk bele. A gondviselésnek köszönhetőnek pont ottlétünkön volt Szenczy Sándor a Baptista Szeretetszolgálat lelkészének szívszorító tanúságtételét, amit a gyerekekkel együtt sokan megkönyeztünk. Még napokkal később is örömmel emlegették a gyerekek az élményeket, és azt, hogy jövőre biztos jönnek megint! Reméljük, így is lesz!
Bodorné Ternai Sára hitoktató

Amerikai élményeim (2. rész)

A Chicagói Szent István Magyar Templomban 2007. és 2013. között négy alkalommal, fél éves időtartamban teljesítettem szolgálatot: általában karácsonykor már ott voltam és húsvét után köszöntem el tőlük, mivel 180 napos beutazási engedélyem (vízumom) van az Államokba.

Első utam alkalmával minden nagynak tűnt számomra. Egy nagy repülőút után - Londontól 10 óra, 10 ezer méter feletti magasságban -, amikor leszállt a 747-es óriás gép a világ legnagyobb repülőterén (Chicagói Oher Reptér), a sok utas megtapsolta a pilótát, és még fél órát gurultunk a terminálig, mire a kiszállást megkezdhettük.

Onnan beérve az Augusta Blvd.-ra nagy magyaros vacsorával fogadtak a Szt. István templom hívei. Ez későbbi útjaim során is így történt. Persze ilyenkor az ember el van fáradva, és "át kell állni" a 8 óra különbségre is. Ez a nagyváros a Michigan tó partján fekszik, 12 800 000 lakossal. Három millióval több lakója van, mint Magyarországnak! Óriási város. A belváros egyik jellegzetessége a sok felhőkarcoló közül a Syl Tower, amelynek 137. emeletéről letekintve a tóparton parkoló nagy amerikai autók akkorának látszanak, mint egy ökölbe szorított kéz. A Michigan tó vízfelülete Magyarország területének nyolcszorosa. Ez a tó biztosítja az óriás város víz- és ivóvíz ellátását. Itt található a világ leghosszabb utcája, több 64 km. A tóparton van a Charles Solti (Solti Károly) sétány is.

Chicagóban a nyár nagyon meleg (100 fok F=38 fok C), a tél pedig nagyon hideg (-20 fok C). Chicagóból karácsony után sokan lemennék délre, Floridába. Persze saját lakásukba. Venisben (FL) meglepődve tapasztaltam februárban, ami ott a "nyári szezon" a tengerparton, hogy a Magyar Házban a rendezvényeken a jelenlévőknek több mint a fele ismerős chicagói.

Floridában január végén már olyan meleg van, mint nálunk nyáron. Miami-ban fűteni nem kell, viszont a légkondicionáló készüléket állandóan üzemeltetni kell. Egyébként Floridában, Astorban élt a híres erdélyi író Wass Albert is.

Megjegyezném, hogy egy ember több csoportnak, vagy több egyesületnek is a tagja, és így "meghamisítja a statisztikát!" Pl. ha valaki lemegy délre (Floridába), ott is a "magyarok létszámához" sorolják, de előtte Chicagóban is. Vagy ha egy honfitársunk tagja a CMC-nek (Chicagói Magyar Clubnak) és az MVSz-nek (Magyarok Világszövetségének), esetleg az 56-os Világszövetségnek, de talán még az MHBK-nak (Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének) is, és még számos egyesületnek, így az egyesületek létszámát összeadva alakul ki a "magyarok létszáma"! Ami nem mutat hiteles adatot. És még ha azt is figyelembe vesszük, hogy pl. a Szt. István templomban több a temetés, mint a keresztelezés! A korosztályokról nem is beszélve! Aki pl. 56-ban 20-21 éves volt, most 80.

Az amerikai emigrációban is "kopik" a magyarság. Első amerikai utam alakalmával (2007.) még négy magyar étterem (a Paprikás Csárda, a Piros Kakas, a Magyar Gulyás és az Epikurien) volt a városban, 2011 óta egy sincs. Egy magyar húsbolt van, a Bende Gmbh. Csak magyar húskészítményeket és magyar italokat árúsít, azok viszont kiválóak. Az ottani tizenévesek tudnak még magyarul, de nem beszélnek. Persze angol nyelvű iskolákba járnak, magyar iskolák csak hét végén működnek, általában a magyar templomoknál. De itt találkoznak az óvodások és a cserkészek is. A cserkészek minden évben részt vesznek a cserkészek Filmoori világtalálkozóján New York államban. Chicagóban pl. a "Csík-Hágó" Magyar Iskola Igazgatónöje csíkszeredai. Sajnos van olyan "magyar család" is, ahol a családtagok egymással is angol nyelven társalognak! Ha kapok a számítógépen e-mail szövegeket, magyartalan és gyakori a helyesírási hiba is! Reméljük, hogy nem hiábavaló a nagy költő-géniusz Kazinczy Ferenc figyelmeztetése: "Nyelvében él a nemzet!"

Persze vannak magyarságtudatukat ápoló közösségek is, mint pl. a cserkészek, a Chicagói Magyar Club, vagy a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége és az 56-os Világszövetség.

Arról is írni kell, hogy az Államokban nincs külön elválasztva az egyház az államtól. Ott "önállóbb" az egyház, nemcsak egyházi iskolák és intézmények vannak, hanem a társadalomban és a közsférában is nagyobb szerepe van. Persze a "Nagy US"-ban mindenféle "vallás" megtalálható.

És ott vallásszabadság van és volt is.

Egyébként az amerikai emigrációban sem könnyű "magyar"-nak lenni! Hét végén pl. a magyar iskolákban és óvodákban csak magyar nyelven lehet beszélni (egész héten a magyar gyerekek is angol nyelvű iskolákban tanulnak!). Természetes, hogy a templom és az iskola együtt van, és pl. a hét végi, szombat reggeli iskola Chicagóban szentmisével kezdődik. Elég gyakori, hogy otthon "járnak a gyerekek iskolába", és a tanár(nő) 2-3 hetenként "meglátogatja" őket. Családián elbeszélget a szülőkkel és a "tanulókkal" is, illetve bejegyzzi az "ellenőrző könyvbe" észrevételeit. Itthon mi ezt vizsgáztatásnak mondjuk.

Egy akkora városban, mint pl. Chicagó, vannak „város-részek” templomokkal és iskolákkal stb.: nemcsak magyar-, hanem lengyel-, olasz-, spanyol- és minden más nép számára. Az angol nyelv, és a kialakult szokások és kultúrák tartják össze egy-egy város, vagy village (kis település) lakosait. Megható és figyelemre méltó, hogy amikor egy vasárnapi szentmise végén a magyar himnuszunkat énekeljük, mindenki a templomban lévő címeres nemzeti zászló felé fordul! Egyébként Mindszenty Biboros Úr is volt a Chicagói Szt. István templomban 1971-ben. Azt az imázsamolyt (térdeplőt), melyen a budapesti Amerikai Követségen imádkozott minden nap, ebben a templomban őrzik, és szívesen letérdelnek rá imádkozni nagy tisztelettel.

Nagyon sok olyan eseményről lehetne még írni, amelyek megtörténtek az amerikai emigrációban, de talán az újságunk következő számában! Addig is imádkozva kérjük itthoni-, határainkon túli- és az emigrációban lévő magyar honfitársainkért Isten áldását, és a Magyarok Nagyasszonyának közbenjárását keresztény magyar népünkre és nemzetünkre: "Gyűjtsd össze Urunk a világon szétszóródott valamennyi gyermekedet!", hogy keresztény magyar jövőt építve, meg tudjunk maradni kereszténynek és magyarnak!

Kovács János atya

Úti beszámoló testi és lelki kalandokról – visszaemlékezés a börzsönyi hittanos táborra

A két csongrádi plébánia felsős hittanosainak június 29-e és július 2-a között tartottunk elutazós hittanos tábort „Nagyboldogasszony nyomában” címmel. A helyszínt Bálint atya javasolta. Nógrád közelében, a Börzsöny hegység lábánál Borsosberényben volt a szállásunk. Így jött az ötlet, hogy mivel Nógrád – Csongrádhoz hasonlóan – ősi megyenévadó helység, és ott is egy barokk Nagyboldogasszony templom található, erre építsük fel a táborunk lelki tematikáját, megerősítve ezzel fiataljainkban a helyi katolikus identitást, amely gyökereiben kötődik a Mária tisztelethez.

A tábor minden napját Szűz Mária életéről szóló Bibliai történettel kezdtük a reggeli imánál, és az esti tábortűznél azzal fejeztük be. A négy napos tábor négy témája: az anyagi üdvözlet, a kánai menyegző, Mária pünkösdi szerepe és Mária mennybevétele volt. A reggeli imákban elhangzó bibliai történet után a nap további programjába is próbáltunk belecsempészni a témával kapcsolatos ismereteket, látnivalókat, dinamikákat. Például a kánai menyegző történetét eljátszottuk a vacsora közben, és utána igazi lakodalmi hangulat alakult ki zenével, énekkel, tánccal. A téma bővebb kifejtése, játékos, énekes, elbeszélgetős formában, az esti tábortűzi program alatt zajlott. Bár nagyon nehéz volt este figyelemre, csendre, értelmes játékokra bírni a gyerekeket, de ezt leszámítva azt gondolom, a lelki magokat elvetettük. Jó volt hallani, ahogy mindenki hálát adott valami szép élményért, új barátságért, és aztán, az esti ének után egy pár másodperc csöndben, a tücsökciripelést hallgatva, áhítattal néztük a hamvadó tábortűzet. Utána persze folytatódott a csacsogás, nevetgélés, hangoskodás egészen elalvásig.

Minden nap kirándultunk valamerre a környéken, de először is útban a Börzsöny felé Vácon álltunk

meg, ahol megtekintettük a város szép templomait, tereit és a Nagyboldogasszony székesegyházat. A tábor egyik különleges pillanata - a Gondviselésnek köszönhetően – az volt, amikor odaértünk a székesegyházhoz és éppen a váci hittudományi főiskola tanévzáró szentmiséje zajlott. Megvártuk, amíg a mise véget ér és utána mentünk beljebb a templomba. Amikor éppen a stallumokról és a püspöki szédeszről beszélünk, odalépett hozzánk Beer Miklós püspökatyá, nagy szeretettel köszöntött minket, bemutatta a székesegyházat és áldásban részesített minket. Ez a nem tervezett találkozás a gyerekekben is egy pozitív képet adott az egyház pásztorairól, főpásztorairól.

Ezután a „váci múmiák” kiállítást is láthattunk, ami a gyerekeknek a legizgalmasabb programpont volt az első napon.

A második napon a táborunk talán legszebb kirándulása volt a „gördülő tanösvény” programon való részvétel. Kisvasúttal felmentünk a Börzsönybe (Királyrétre) és ott mintegy 7 órás természetjáró túrában volt részünk. Kiváló túravezetőnknek köszönhetően a 17 kiskamaszt végig lekötötte az állatnyomok megfigyelése, az agancs és állatszőr maradványok felkutatása, az erdei természet legapróbb csodáinak felfedezése, a barlangászás, a hegyi patakban való halászat, a gubacs keresés, a drágagyöngy vadászat stb. Olyan élménypedagógiában volt részünk, amely megtanított minket a természet legapróbb szépségeihez való lehajlásra és tiszteletre.

A harmadik nap felgyalogoltunk a Drégely várba, a gyönyörű kilátást szemlélve megismertük a vár történetét, Szondy György várkapitánynak és katonáinak hősiességét. Délután fürödtünk és vizibicikliztünk a Bánki tavon. Az utolsó nap pedig a táborzáró szentmise után elindultunk Nógrádra, felmentünk a festői vár romjaihoz, ahol beszélgettünk Nógrád és Csongrád történelmi párhuzamairól. Utána megcsodáltuk a nógrádi barokk Nagyboldogasszony templomot is, és örömmel megállapíthattuk, hogy a miénk hasonló, de nagyobb.

Ezután indultunk haza. A rengeteg vonatozástól kellemesen elfáradva érkezünk meg a csongrádi vasútállomásra. Ki-ki a szülei karjaiba futva mesélte el élményeit.

De hogy mire is jó egy ilyen tábor és miért ölnék bele annyi pénzt és energiát, arra jó példa az a tapasztalatunk, hogy azok a gyereke, akik a táborban részt vettek a nyár folyamán is végig jártak templomba, ministráltak, részt vettek a Nagyboldogasszony búcsún, vagy más plébániai

programokon. Ezen felül egyfajta baráti közösség is kialakult közöttük. A nyáron több alkalommal is összefutottam velük pl. mise után, vagy utcán, parkban vagy strandon, és láttam, hogy azok a gyerekek vannak együtt, beszélgetnek, játszanak, nevetgélnek, akik a táborban is együtt voltak. Amikor találkoztunk, nagy köszönés után a táboros élményeiket emlegették.

Úgy gondolom, ha valamiért érdemes, akkor ezért érdemes tábort szervezni. A fő célunk ez volt.

Kecskés László hittanár

Ferences családi nap

Az idei évben augusztus 22-én rendezte meg a családi napot a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület a Szent József plébániával karöltve. A rendezvénynek ezúttal is a piroskavárosi templom és környéke adott otthont. A fő cél az volt, hogy a családok egy helyen, együtt töltsön el egy szép napot, és kicsik-nagyok egyaránt megtalálják a számukra érdekes programokat. Ilyenkor a plébániaközösség nyitott azok számára is, akik máskor nem járnak ide.

Dél előtt 10 órakor Német Róbert, az Egyesület alelnöke nyitotta meg a rendezvényt. Köszöntő szavai után Kovács János atya röviden ismertette a ferenceség lényegét és Szent Ferenc tevékenységét. Ezután a Csongrádi Katolikus Ifjak (Szabó Klára, Kormányos Anna, Kormányos Judit) énekeltek, zenéltek a templom előtt.

A kolostor épületben és a templom melletti területen a gyerekek játékos programokban vehettek részt. Sokféle kézműves foglalkozásra, mozgásos sportjátékokra, társasjátékokra volt lehetőség a Piroskavárosi Általános Iskola tanárainak és a múzeum munkatársának ötletei alapján és irányításukkal. A saját készítésű munkáját minden résztvevő haza is vihet.

Közben a csongrádi katolikus templomok kórusa nagyon szép hangversenyt adott a templom elé felállításra kerülő kereszt javára. Muladi József

kórus vezetőnek még a hallgatóságot is sikerült megénekeltetni. Délben került sor a gépjárművek megáldására. János atya szentelt vízzel hintette meg a felsorakozott autókat, motorokat és kerékpárokat, Szent Kristóf, az utazók védőszentjének közbenjárását kérve a járművekre és utasaira.

Időközben elkészült az ebéd, gulyásleves főtt két nagy bográcsban. A templom udvarában felsorakozott asztaloknál közel százán fogyasztották el a finom ebédet, amelyet Szabó László, Dékány István és segítők készítettek.

Ebéd után folytatódtek a különböző programok. Nagy sikere volt a kürtöskalács sütésnek gyerekek és felnőttek körében egyaránt. Alig győzték a tésztát készíteni az ügyes kezű pedagógusok. Az íjászkodást is sokan kipróbálták. A vállalkozó szellemű gyerekek a biciklis tudásukat mutathatták be az ügyességi versenyen a tanár néni segítségével.

A mozgalmas nap szentmisével fejeződött be. Reméljük, hogy mindenki jó érezte magát, és jövőre újra találkozunk! Köszönjük a munkáját, a segítségét és adományát mindazoknak, akik a nap sikeres lebonyolításában részt vettek! Köszönjük azoknak is, akik eljöttek és velünk töltötték ezt a borúsnak induló, de végül napsütéses, derűs napot.

Túriné Nádudvari Mária

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Varga Barnabás – 2015. augusztus 2.
Karai Nimród – 2015. augusztus 15.

Szabó Nóra – 2015. július 4.

Lévai Anna Napsugár – 2015. augusztus 16.

Szántai András – 2015. július 4.

Magyar Tamás és Patai Lara Viktória – aug. 16.

Szabó Tibor – 2015. július 12.

Virág Erik – 2015. augusztus 16.

Kádár Kinga Márta – 2015. szeptember 13.

2015. július 26.: Józán Lilla, Keller Miklós
Ádám, Keller Péter Illés, Kocsis Henrietta Nelli

Bokros, 2015. szeptember 20.: Birkás Panka
Melinda, Mikula Balogh Krisztián

Imádkozzuk a rózsafüzért!

Októbert a Rózsafüzér hónapjának is nevezzük. Őseink mindig is nagyon tisztelték Máriát, Jézus Szent Anyját és közbenjárását kérték ügyeikben. Ebben a hónapban tiszteletüket és ragaszkodásukat a rózsafüzér imádkozása által még hatékonyabban kifejezték. Rohanó világunkban soka nem ismerik ezt a csodálatosan szép imádságot, de arra sem szakítanak időt, hogy megismerjék. Pedig Máriáról feljegyzik a Szentírás, hogy szívébe véste Jézus szavait és elgondolkodott azokon. Milyen kár, hogy csupán kevesen "morzsolják" a rózsafüzért ujjaik között! Pedig ebben az imában - az igazán vallásos ember - felfedezi Jézus "belső" életét és tanítását, erőt és bátorítást merít belőle.

V. Pius pápa rendelte el ezt az ünnepet 1571-ben a török fölött aratott lepantói győzelem emlékére. A neve rosarium, magyarul szentolvasó. II. János Pál pápa 2002-ben azzal hirdette meg a "Rózsafüzér évét", hogy általa előmozdítsa a világ békéjét és a családi élet szentségét. Pápasága kezdetén

mondotta és később is vallotta: "A rózsafüzér nagyon kedves imádságom. Csodálatos imádság. Csodálatos az egyszerűsége és a mélysége."

I. János Pál pápa tanulságos története

is a rózsafüzérrel kapcsolatos. Bíboros korában a velencei San Lorenzo kórházban egy síró asszony betegágyához ment és megkérdezte: Mi bántja? Sírok – mondta az asszony -, mert érzem, hogy nem sok van már hátra. Félek is, mert egész életemben kerestem, de máig sem találtam még meg a mennyország kulcsát. A bíboros a zsebébe nyúlt és rózsafüzérére a beteg asszony kezébe tette: Íme, itt van a mennyország kulcsa.

Népünk a múltban nagyon ragaszkodott a "rózsafüzér imádsághoz". Maradjunk hűek őseink ima-gyakorlatához és vegyük kezünkbe a rózsafüzért, hogy belőle lelkileg gazdagodjunk és gazdagítani tudjunk. Ha befejeztük az imát, mindenki figyelmébe ajánlom a szép Mária-énekünket (Hozsanna 264. éneke): „Szent Olvasót imádkoztunk, Máriához fohászkodtunk, Kérve kérjük Szüzanyánkat, Fogadja el hű imánkat.”

Mindenkit hívunk közös imádságunkra, mely naponta, az októberi szentmisék előtt fél órával kezdődik. Kérjük a Szüzanya segítségét és oltalmát közösségünkre és saját életünkre. TNM.

Anyakönyvi hírek

Halottaink

*Kása Jánosné szül.: Bugyi Etelka
Horváth Istvánné szül.: Sándor Mária
Fűri Sándorné szül.: Murányi Anna
Gulyás Sándorné szül.: Karsai Franciska
Galgóczi Pálné szül.: Nyilas Mária
Balogh Péter
Helbocsányi Zsolt István
Benke Jánosné szül.: Kókai Mária
Mizere Istvánné szül.: Újszászi Ilona
Urbanyiczki Gábor
Horváth István
Bús Jánosné szül.: Német Gizella
Varga Jánosné szül.: Veres Margit
Fodor Jánosné szül.: Percze Katalin
Bagi Lajos
Boda Péter
Bodor István
Percze Sándorné szül.: Kapus Anna Hermina
Rajki Józsefné szül.: Juhász Franciska*

Könyörgés

Szent Gellért ünnepén, a szegedi székesegyház szeptember 24-i átadási ünnepségén a megjelentek közösen mondtak el egy szép imát, melynek részletét közöljük:

„ Istenünk, Teremtőnk, Atyánk!

Te vagy a történelem Ura. Hálát adunk azért, hogy 1000 évvel ezelőtt Gellértet Velencéből arra indítottad, hogy Szent István királyunk kérésére hazánkban segítse a Krisztusi hitre nevelni nemzetünket, és egyházmegyénk első főpásztora legyen. Hálát adunk vértanúságának bátor és hősiességéért, mely ma bennünket is arra buzdít, hogy hűségesen és hitelesen tanúságot tegyünk hitünkről. Egyházmegyénk történelme összefonódott az egész nemzet történelmével. Köszönjük, hogy jó- és balsorsban, külső és belső viharokban, kudarcokban és sikerekben, örömben és bánatban megtarthattuk hitünket, mely leginkább elődeink által áthagyományozva kaptunk tőled. Add, hogy a krisztusi hithez mindig hűségesek maradjunk, és áldozattal tegyünk róla hiteles tanúságot minden embertársunk, az egész nemzet és társadalom szolgálatában.”

„Aki hisz, annak örök élete van!” /Jn 6,47/

**A Váci Egyházmegye püspöke, a gyászoló
rokonság Urunk akaratában megnyugodva
tudatja, hogy**

**Gacsári Kiss Sándor Balázs
tb. kanonok, c. prépost, c. esperes,
ny. plébános**

**2015. október 7-én életének 80., papságának 53.
évében megérkezett Teremtőjéhez.**

Elhunyt paptestvérünkért az engesztelő szentmiseáldozatot 2015. október 12-én 10 órai kezdettel a Szolnoki Vártemplomban mutatjuk be, majd ezt követően 14 órakor a mindszeri temetőben helyezük örök nyugalomra.

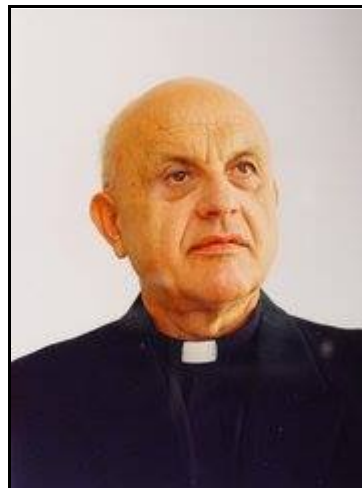
Paptestvérünk 1936. január 22-én született Mindszenten. Pappá szentelték Vácott 1962. november 1. Segédlelkész Tápén 1962-1963, Máriabesnyőn 1963, hitoktató Tápiósülyön 1963-1964, segédlelkész Hódmezővásárhely-Belvárosban 1964-1968, hitoktató Kiskunhalason 1968-1969, Szentes-Szt. Anna Plébánián 1969-1971, segédlelkész Hódmezővásárhely-Szt. István Plébánián 1971, Kiskundorozsmán 1971-1972. Plébános Szankon 1972-1978, Csongrád-Szt. József Plébánián 1978-1986, Kiskunhalas-Alsóvárosban 1986-1987, Szolnok-Várplébánián 1987-2006-ig nyugdíjazásáig, ugyanott tábori lelkész 1997-től.

Különös elkötelezettséggel viselte szíven a Tábori Lelkészet újraindulását. 1989. szeptember 30-án az országban elsőként alakított ki jó kapcsolatot a hadsereg és az egyház között. A kiváló tábori lelkési munkájáért a Honvédség kitüntetésben részesítette. Történetkutatással és történetírással is foglalkozott, ennek nyomán nyomtatásban az alábbi művei jelentek meg: Szolnok-Vár főplébánia és Vártemplom története (1990), a Szolnoki Vártemplom Emlékkönyve (1994), a Római Katolikus Egyház története Szolnokon (1997), a Szolnoki Főplébánia és Helyőrségi Vártemplom ismertetése (2001). Szolnok Megyei Jogú Város az Ezüst Pelikán díjjal jutalmazta a város egyháztörténeti múltjának kutatásáért és népszerűsítéséért.

Legyen örök otthona az atyai házban!

R.I.P.

Emlékezés Gacsári Kiss Sándor atyára

Sándor atya 1978-1986 között volt a Szent József templom plébánosa. Felsorolni is hosszú, milyen sokat tett egyházunkért és templomunk szépsége érdekében.

A templom liturgikus terét átalakította: szembemiséző oltárt, biblia és ereklyetartót készíttetett. Elvégeztette a templomépület újravakolását, ablakainak rácsosítását. Itt tartózkodása alatt valósult meg a templom fűtése és a harangozás automatizálása. Nagy munkával rendbe hozta a plébánia épületét, felújította a kolostor teljes tetőzetét. Elkészítette a Szent Ferenc oltárt, elbontatta a lourdesi barlangot, melynek helyét sekrestyévé változtatta. A bokrosi híveknek imaházat rendezett be, és elindította a templomuk építését.

A hitoktatást lelkipásztori aktivitásának köszönhetően felfejlesztette. A plébániai határ megváltoztatását kezdeményezte, és sikerült a váci püspök jóváhagyását elérnie.

Zarándoklatokat szervezett, melyek lelki vezetőjeként közvetlenségét, jó kedélyét is megismerhettük.

Feldolgozta a templom és a plébánia történetét, amelyet 2005-ben – a templomszentelés 75. évfordulóján - kiadvány formájában megjelentetett az egyházunknak. A jubileum alkalmából tartott hálaadó és emlékező szentmise ünnepi szónokaként elhangzott szavaiból idézünk: „A Biblia ószövetségi lapjairól olvashatók a bölcs ember szavai: „Ragadjon ínyemhez a nyelvem, száradjon el jobb kezem, ha templomodról megfedkeznek Istenem.” (Zsolt. 136, 5.) Ami személyemet illeti, én nem felejtettem el ezt a templomot, mert ennek a templomnak a fényképe bekeretezve ott van lakásom falán, Szolnokon. Nekem – aki már nem vagyok csongrádi – ezt jelenti ez a templom.,,

A csongrádi hívek sem felejtették el Sándor atyát, áldásos munkálkodásáért ezután is hálával és köszönettel fogunk rá emlékezni. Nyugodjon békében!

Révész József

Szentmisék rendje a csongrádi plébániák templomaiban és azok filiáiban

<u>Szent József-templom:</u>	Hétfő, Szerda, Csütörtök, Péntek, Szombat: 17.00 óra , Vasárnap: 8.30 óra .
<u>Nagyboldogasszony-templom:</u>	Hétfő, Kedd, Csütörtök, Péntek: 18.00 óra , Vasárnap: 10.00 óra és 18.00 óra .
<u>Szent Rókus-templom:</u>	Szombat: 18.00 óra .
<u>Bokros, Szent László-templom:</u>	Vasárnap: 15.00 óra .
<u>Felgyő, Szent István-templom:</u>	Vasárnap: 11.30 óra .

Irgalmasság éve

A közelmúltban Ferenc pápa meghirdette az irgalmasság évét, mely 2015. december 8-án, a II. vatikáni zsinat lezárásának 50. évfordulóján veszi kezdetét és 2016. november 20-án, Krisztus Király ünnepén zárul.

Terményáldás

„Ki asztalt terítesz az égi madárnak,
Teríts asztalt, teríts szegénynek s árvának.
Nyújtsd ki Atyánk, nyújtsd ki jóságos kezedet,
Adj a koldusnak is tápláló kenyeret.
Ételben, italban legyen bőven részünk,
Gondviselő Atyánk, könyörögve kérünk. Ámen”
(Székely asztali áldás)

Szeptember 20-án, vasárnap atya megáldotta a hívek által a templomba hozott terményeket. Bár a terménymegáldás ünnepe augusztus utolsó vasárnapján van, a kerti és mezei betakarítás miatt inkább a szeptemberi hónapban emlékezünk e szép ünnepéről. Hálát adtunk Istennek azokért a terményekért, amelyeket az idejé aszályos és a rendkívül forró nyár ellenére nekünk adott. Kértük a segítségét és áldását a földművelők fáradságos munkájához.

Csillár

Ismét régi fényében pompázik a Nagyboldogasszony templom csillárja. A korábban megsérült világítótestet helyreállították, és augusztus végén újra a helyére került.

Kedves Hívek!

Várjuk az érdeklődőket, látogassanak el a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: Vasárnap **9.30 – 10.30 óra**

Tartósélelmiszer-gyűjtés

Kérjük a híveket, hogy lehetőségeikhez mérten továbbra is járuljanak hozzá tartós élelmiszerekkel, a nehézségekkel küzdők mindennapjaihoz. Köszönjük előre is nagylelkű adományait!

CSOKI

A Csongrádi Katolikus Ifjak közösség várja a fiatalokat szombat estétként 19.00 órai kezdettel az egyik héten a Nagyboldogasszony Plébániára, míg a másik héten a Szent József Plébániára.

Irodai fogadóórák a Plébániákon

Szent József Plébánia:

Hétfő, Szerda, Csütörtök, Péntek: **16.00 – 17.00 óra**

Nagyboldogasszony Plébánia:

Hétfőtől – Péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma Karácsonyra jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait december 10-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

HARANG-SZÓ 46. szám

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Tótsi Bálint plébános

Szerkesztő: Túriné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroška János tér 4.

Tel./Fax.: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád